

РЕШЕНИЕ

№ 1212

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10771** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/
Образувано е по жалба вх.№ 27502/12.09.2019г. по описа на АССГ на лишения от свобода С. А. М. срещу Заповед № 340/23.08.2019г., издадена от ифз началника на затвора – С.. С цитираната заповед е отменена Заповед № 183/24.04.2019г. на Началника на Затвора -С., с която на лишения от свобода С. А. М. е възложено да работи като отговорник по прехраната на 7-ма група.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна не съответства на целта на закона. Сочи се, че длъжността отговорник по прехраната на 7-ма група, може да бъде изпълнявана от жалбоподателя, независимо от обстоятелството, че е преместен във втора група. Моли съда да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощения си процесуален представител адв.С. Г.. Същите поддържат жалбата и писмените уточнения към жалбата, Твърдят, че оспореният административен акт е издаден от некомпетентен орган и молят оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна и в случай че бъде отменена да бъдат зачетени като работни дните, през които жалбоподателят не е полагал труд.

Претендира разноски. Не представя писмени бележки.

Ответникът – Началникът на Затвора –гр.С., се представлява от юрисконсулт –Д. М., която представя писмен отговор. В съдебно заседание оспорва жалбата. Моли съда да остави в сила оспорената заповед като правилна, обоснована и

законосъобразна. Представя писмени бележки. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена, следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят С. А. М. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора –С.. Със Заповед № 183/24.04.2019г. на началника на Затвора –С., на жалбоподателя е възложено да работи –като отговорник по прехраната на 7-ма група, с определено работно време понеделник – петък -4часа, събота -8 часа / лист 16 от делото/.

Във връзка с възникнал конфликт между лишения от свобода С. М. и лишения от свобода К. С. Д. е изготвена докладна записка от 22.08.2019г. от ИСДВР –Л.И. до Началника на Затвора –С. с предложение лишения от свобода С. А. М. от 7-ма група да бъде преместен в друга група.

На 23.08.2019г. е проведено заседание на Комисията по разпределение на лишените от свобода, като е съставен протокол № 96 от 23.08.2019г. на Комисия по разпределение на лишените от свобода, видно от който е изслушан жалбоподателя С. А. М..

Жалбоподателят М. е преместен от 7-ма във 2-ра група. В тази връзка е издадена и оспорената Заповед № 340/23.08.2019г., издадена от ифз началника на затвора – С., с която е отменена Заповед № 183/24.04.2019г. на Началника на Затвора -С., с която на лишения от свобода С. А. М. е възложено да работи като отговорник по прехраната на 7-ма група.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, приложени по административната преписка, проведен е разпит на свидетелите – К. С. И., Г. И. Д., С. И. Ж., Л. М. И. и В. П. П.. Допълнително са представени писмени доказателства от ГДИН, които са приети от съда, свързани с компетентността на органа, издал оспорената заповед, както и справка от 10.02.2020г., изготвена от С.Ж. –организатор по труда /ОКБДЗЗ/ в Затвора –С., в която са посочени задълженията на длъжността „отговорник по прехраната на 7-ма група/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, срещу административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред / в този смисъл Определение № 9820/26.06.2019г. на ВАС, III-то отделение, по адм.дело № 6304/2019г. /, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен.

Съгласно чл.172 ал.2 от ЗИНЗС, работата, която трябва да изпълнява лишеният от свобода, се определя от администрацията съобразно съществуващите възможности, като се вземат предвид възрастта, полът, здравословното му състояние и работоспособност, изискванията на сигурността, професионалната квалификация и предпочитанията му. Съгласно чл.175 ал.1 от Правилника за приложение на ЗИНЗС /ППЗИНЗС/ доброволният труд по чл. 80 ЗИНЗС се възлага от началника на затвора,

поправителния дом или затворническото общежитие. С оспорената заповед № 340/23.08.2019г., издадена от ифз началника на затвора – С. е отменена Заповед № 183/24.04.2019г. на Началника на Затвора –С., с която на лишения от свобода С. А. М. е възложено да работи като отговорник по прехраната на 7-ма група, също издадена от Началника на Затвора –гр.С., като в конкретния случай именно последният е компетентен орган, да отмени издадения по –рано от същия административен орган акт.

С оглед компетентността на органа, издал оспорената заповед и изпълняващ длъжността на началник на Затвора –С. са приети от съда Заповед № Л-3684/15.08.2019г на ВПД Главен директор на ГДИН, с която е възложено на главен инспектор Д. А. Т. – заместник –началник на Затвора –С. /режимна и надзорно –охранителна дейност/ да изпълнява функциите на началник на затвор I-ва категория в затвора С. I-ва категория за срок до 3 месеца, считано от 15.08.2019г. Д. А. Т. е изпълнявал длъжността началник на затвора в [населено място] I-ва категория за периода от 15.08.2019г. до 03.09.2019г., видно от Заповед № Л-3950/2 от 02.09.2019г. на ВПД Главен директор на ГДИН /лист 138 от делото/.

Със Заповед № Л-3950/2 от 02.09.2019г. на ВПД Главен директор на ГДИН е отменена Заповед № Л-3684/15.08.2019г на ВПД Главен директор на ГДИН. Предвид изложеното според настоящия съдебен състав, оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК. В същата са посочени фактическите, както и правните основания, послужили за издаването ѝ, а именно чл.80 ал.1 т.5 и ал.2 от ЗИНЗС и чл.175 от ППЗИНЗС.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Изготвена е и докладна записка от 22.08.2019г. от ИСДВР –Л.И. до Началника на Затвора –С. / лист 47-48 от делото/ с предложение лишения от свобода С. А. М. от 7-ма група да бъде преместен в друга група.

Жалбоподателя е изслушан от комисията по разпределение на лишените от свобода на 23.08.2019г., за което обстоятелство е съставен надлежно протокол № 96/23.08.2019г. подписан от и.ф. Началника на Затвора-С.. / лист 31-32 от делото/ .

С оглед на изложеното, съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения в хода на проведеното административно производство и заповедта е издадена в предписаната от закона форма и съдържа изискуемите реквизити.

Относно материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона:

В оспорената заповед, като фактически основания за издаването ѝ е посочено обстоятелството, че поради преместването на лишения от свобода от 7-ма група във втора група обективно е невъзможно да работи като отговорник по прехраната на 7-ма група.

В хода на съдебното производство, е приета справка, изготвена от С.Ж. – организатор по труда в Затвора –гр.С., видно от която длъжността отговорник по прехраната на 7-ма група, включва следните задължения: - контролира правилното и равномерното раздаване на храната в 7-ма група, както и спазване на правилното раздаване на храната на лишените от свобода, които са на специален хранителен режим /диета/. Лишеният от свобода, който е назначен на длъжността отговорник по прехраната на

7-ма група се предвижда само на територията на 7-ма група, тъй като следи за правилното раздаване на храната на 7-ма група. Само по необходимост и при извънредни обстоятелства отговорник по прехраната на 7-ма група е възможно да се предвижи до територията на затворническата кухня /кухненския блок на затвора/ със служител от надзорно –охранителния състав. Така изготвената справка е оспорена от процесуалния представител на жалбоподателя. Адв. Г. излага доводи, че съгласно Кодекса на труда, следва да бъде представено щатно разписание и длъжностна характеристика, поради което е недопустимо със справка да се уточняват задълженията на отговорника по прехраната на 7-ма група, която е издадена за целите на настоящото съдебно производство.

Твърденията на жалбоподателя и неговият процесуален представител за наличие на трудово правоотношение и в тази връзка необходимост от длъжностна характеристика и наличие на щатно разписание, както и приложение на Кодекса на труда, при уреждане на правоотношението между Затвора –гр.С. и съответния лишен от свобода във връзка с полагаан от него труд, съдът намира за неоснователни по следните съображения:

Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), изтърпяването на наказанието лишаване от свобода се съпровожда с подходящ, съответно заплатен общественополезен труд, чрез който се цели превъзпитанието на осъдените, както и създаването и повишаването на тяхната професионална квалификация, а с чл. 41, ал. 3 от НК е регламентирано, че положеният труд се зачита за намаляване срока на наказанието, като два работни дни се считат за три дни лишаване от свобода.

Съгласно чл.172 ал.1 от ЗИНЗС лишените от свобода участват в трудовата дейност основно с цел ресоциализацията им, като работата която изпълняват се определя от администрацията, съгласно изрично посочените критерии по чл.172 ал.2 от ЗИНЗС и чл.164 от ППЗИНЗС. Лишеният от свобода с оглед спецификата на правното му положение , не е страна по трудово правоотношение – такова като правоотношение между равнопоставени субекти не възниква между него и администрацията на Затвора. Действително ЗИНЗС препраща към трудовото законодателство и Кодекса на труда, но само относно условията на труд и продължителността на работния ден на лишените от свобода, както и за имуществената им отговорност за неуредените в специалния закон въпроси /аргумент чл.173 ал.2 от ЗИНЗС, чл.79 ал.1 от ЗИНЗС и чл.127 от ЗИНЗС; чл.168, чл.169 ал.1 и чл.172от ППЗИНЗС/.

Правата и задълженията на лишения от свобода, полагащ труд са уредени в ЗИНЗС и детайлизирани в ППЗИНЗС и не се определят от някое от основанията за възникване на трудово правоотношение, измежду които и трудов договор.

В случая на преместване на лишения от свобода от една група в друга група е законово допустимо, началника на затвора да освободи лишен от свобода от работата, която му е възложена, с оглед нейната специфика и поради обективна невъзможност да я изпълнява, след като вече е преместен в друга група, какъвто е и конкретния случай.

Съобразно чл. 77 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ правото на лишените от свобода на подходяща работа се удовлетворява по възможност.

По аргумент на чл.77 от ЗИНЗС и в случая на освобождаване от работа, какъвто е настоящия случай, началника на затвора действа в условията на оперативна самостоятелност. Видно от писмените доказателства по делото и по –конкретно

Заповед №494/13.12.2019г. на Началника на Затвора –С., след като е преместен във втора група на жалбоподателя е възложено с цитираната заповед да работи като чистач на клуба -2-ра група /лист 86 от делото/.

Действието на Началника на Затвора при оперативна самостоятелност се извежда и от разпоредбата на чл.41 ал.1 от НК, според която изтърпяване на наказанието лишаване от свобода се съпровожда с подходящ, съответно заплатен общественополезен труд, чрез който се цели превъзпитанието на осъдените, както и създаването и повишаването на тяхната професионална квалификация. Т.е. основната цел на упражняване на правото на труд при лишените от свобода е пряко свързана с целта на изпълнение на наказанието.

Видно и от показанията на св.К. И., последният е работил заедно с жалбоподателя С. М. в кухнята, който имал задължение да преброява храната за лишените от свобода в групата, да участва при раздаването на храната в групата и да следи за евентуални нередности във връзка с раздаването на храната. Свидетелят И., мисли че е имало „отговорник по прехраната“ от друга група – от втора група, да отговаря за седма група. Не сочи имена, нито пък период от време, когато е станало това. Показанията в този смисъл са много общи и не предоставят конкретна и точна информация на съда, за случай при който лишен от свобода от една група, изпълнява длъжността „отговорник по прехраната“ в друга група.

Свидетелят Д. е категоричен, че отговорникът по прехраната трябва да бъде лишен от свобода от самата група, не знае за случай, при който отговорник по прехраната да е лице от друга група.

Подробни и последователни са показанията на св.С. Ж. –организатор по труда ОКБДЗЗ в Затвора –гр.С., изготвила справка, за задълженията на длъжността отговорник по прехраната на 7-ма група. Пояснила е, че не е издадена длъжностна характеристика, тъй като е съобразено обстоятелството, че се полага доброволен неплатен труд на основание чл.80 от ЗИНЗС, а разясненията на задълженията, включващи тази длъжност се извършват от инспектор СДВР, който връчва на лишения от свобода заповедта на началника на затвора за назначаване на тази длъжност. Устно се определя, какво трябва да извърши отговорника по прехраната.

Свидетелят Л. М. И.- инспектор СДВР, детайлно разясни какви са задълженията на отговорника по прехраната. Твърди също, че отговорникът по прехраната е от групата и отговаря само за тази група. Няма физическа възможност, отговорникът по прехраната да е от друга група, тъй като трябва да знае броя на лишените от свобода в групата, както и специфичните им потребности, а отделно от това и да се съобразява с правилата за придвижване от групата до кухнята. По делото е приета и длъжностна характеристика на длъжността инспектор СДВР /приложена на лист 201-203 от делото/

Проведен е разпит на главния готвач на Затвора –С. – свидетелят В. П.. В качеството си на свидетел, е посочил, че отговорникът по прехраната е под контрол на ИСДВР. Според неговите обяснения, отговорникът по прехраната съблюдава правилното раздаване на храната в групата, нейното качество и количество. Не му е известно лишен от свобода от една група да изпълнява длъжността отговорник по прехраната в друга група.

Свидетелските показания са взаимно непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло.

В конкретния случай, след като е извършено преместване на жалбоподателя от 7-ма

група във втора група, в правомощията на началника на затвора е да извърши преценка, относно обстоятелството следва ли лишения от свобода да продължи да полага труд в качеството му на отговорник по прехраната. Отделно от това, както стана ясно и от всички свидетелски показания, обективно е невъзможно, отговорник по прехраната да бъде лишен от свобода от друга група. В тази връзка е извършена преценка от началника на затвора, че обективно е невъзможно жалбоподателят да продължи да изпълнява същата работа.

Предвид нормите на чл.172 ал.2 от ЗИНЗС и чл.164 от ЗИНЗС, както назначаването, така и прекратяването на трудовата дейност на лишения от свобода е правомощие на началника на затвора, който действа в условията на оперативна самостоятелност по целесъобразност.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на нарушение на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел. Жалбата на С. М. следва да бъде отхвърлена изцяло.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ 27502/12.09.2019г. по описа на АССГ, на лишения от свобода С. А. М. срещу Заповед № 340/23.08.2019г., издадена от ифз началника на Затвора – С..

ОСЪЖДА С. А. М. ЕГН [ЕГН], да заплати на ГД“Изпълнение на наказанията“ – Затвора [населено място] сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

